

KOMMUNIKACYJA (2) *sb f*

Tekst nie oznacza ó; pierwsze a jasne.

sg I kommunikacją (1). ◇ L kommunikacyj(e)j (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Złączenie, związek, wspólność [communicatio – udzielanie, towarzystwo Mącz 61d; – udzielenie, użyczenie Calep; obcowanie, pospolitowanie z kim; społeczność, spólność, spółkowanie – communicatio Cn] (2) : W co nie tufzę áby potráfił swoią logiką [...] / wymyślnym spółkowaniem własności nátir / in concreto, iáko mówią / Bołtwá z człowieczeństwem w iedną olobę złączone⁸⁰. Bo choćiaby to co o tey communicáciey mówią prawdá byłá / á nie lndzki wymyśl / Bogu y słowu ie⁸⁰ przeciwny iáko ieft: iedná / by się to przedsię oftác nie mogło / co X. K. mowi / żeby tenże / á nie kto infzy / támże fład złtąpił wltąpić zász miał. Boby ondźie Bog syn / ábo słowo z przodku przez się będcę / przed communicacją *idiomatum*, złtąpić musiało / á roztąpićby zász ták nie mogło fámo przez się / ále iuz z człowieczeństwem złączone. *CzechEp* 345.*

Synonim: spółkowanie.

ZZa